

zda záložna K. již před 16. únorem 1925 zastavenými věcmi výlučně nakládala, jinými slovy, věci tyto měla ve své moci, a míní, že by tomu tak bylo, kdyby jí byl vlastník věcí odevzdal klíče od místností, ve které se nacházely. Nedůvodnému rekursu, jehož konečný návrh na obnovení rozsudku prvního soudu ostatně jest pochybený, nebylo proto vyhověno.

### Čís. 7681.

**Nekonal-li se první rok o žalobě u sborového soudu pro klid řízení, lze bez svolení žalovaného a bez vzdání se nároku vzítí žalobu zpět až do počátku nového prvního roku.**

(Rozh. ze dne 7. ledna 1928, R I 1103/27.)

Soud první stolice k podání žalobce, že běře žalobu zpět, vydal usnesení, že se pokládá za to, jakoby žaloba nebyla vznesena. Rekursní soud změnil napadené usnesení a odmítl návrh žalobce na zpětvzetí žaloby. D ů v o d y: Podle ustanovení § 237 c. ř. s. může žaloba býti vzata zpět bez přivolení žalovaného jen do počátku prvního roku a, nedostavil-li se žalovaný k prvnímu roku, také při tomto. Ani to, ani ono se nestalo. Vzala-li však žalobkyně žalobu až po prvním roku zpět, nevzdávši se současného žalobního nároku — neboť jen v tom případě, když se žalobce vzdá nároku žalobního, dovoluje zákon zpětvzetí žaloby bez souhlasu žalovaného až do konce ústního jednání — nelze míti za to, že, když neprokázala zároveň souhlas žalovaného, pokládá se v případě tom za to, jakoby nebyla podána, neboť v tom případě zůstává spor zahájen. Prvnímu soudu náleželo tudíž návrh žalobkyně na zpětvzetí žaloby odmítnouti.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Dovolací rekurs jest oprávněn. První rok o žalobě u sborového soudu nařízený se nekonal, protože nastal klid řízení. Jest lhostejno, zda se tak stalo proto, že se žádná ze stran nedostavila, či proto, že dostavivší se strana neprojednávala (§ 133 druhý odstavec a § 170 c. ř. s.). Kdyby bylo v řízení pokračováno, musil by býti nařízen nový první rok. Až do jeho počátku mohl by žalobce vzítí žalobu zpět bez svolení žalovaných a bez vzdání se nároku (§ 237 c. ř. s.). Tím spíše mohl tak učiniti za klidu řízení, což se v praxi všeobecně uznává (srv. na př. rozhodnutí čí. 2788 a 5203 sb. n. s., rozhodnutí dřívějšího nejvyššího soudu ve Vídni čí. 166 Gl. U., čí. 572 sb. Nowak, Právník 1913, str. 851 a Právník 1914 str. 949 a j.). Otázku, zda novou žalobou měl býti obcházen předpis § 169 c. ř. s., nutno vyřešiti v onom novém sporu, neboť v nynějším sporu pokládá se žaloba, byvši zpět vzata, za nepodanou (§ 237 třetí odstavec c. ř. s.).